

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 8.12.2022
COM(2022) 703 final

2022/0409 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller de arrangemang för
administrativt samarbete på mervärdesskatteområdet som krävs för den digitala
tidsåldern**

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag ingår i lagstiftningspaketet om initiativet mervärdesskatt i den digitala tidsåldern, tillsammans med ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern¹ och förslaget till rådets genomförandeförordning om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller informationskrav för vissa mervärdesskatteordningar². Bakgrunden till detta initiativ beskrivs i sin helhet utförligt i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG³.

I denna motivering beskrivs de ändringar som krävs av rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri som härrör från ändringar av mervärdesskattedirektivet.

Förslaget om ändring av rådets förordning (EU) nr 904/2010 är en viktig del av paketet. Lagstiftningspaketet om initiativet mervärdesskatt i den digitala tidsåldern moderniserar det sätt på vilket gränsöverskridande transaktioner på den inre marknaden rapporteras för mervärdesskatteändamål genom att använda väletablerad teknik och hantera mervärdesskattebedrägeri. Det nuvarande sättet att samla in aggregerade data genom sammanställningar⁴ och utbyte av data genom systemet för utbyte av information om mervärdesskatt har använts sedan den inre marknaden infördes 1993. Det är inte längre ändamålsenligt mot bakgrund av omfattningen på de gränsöverskridande transaktionerna och mervärdesskattebedrägerinivån. Det ändrade mervärdesskattedirektivet ersätter sammanställningarna med nya transaktionsbaserade rapporteringsskyldigheter. För att komplettera dessa ändringar innehåller den ändrade förordningen nödvändiga praktiska regler för hur dessa nya insamlade data ska utbytas mellan medlemsstaterna, den it-infrastruktur som behövs och de regler om skydd av personuppgifter som kommer att reglera de nya utbytena. Dessa detaljer är nödvändiga för att säkerställa att de nya reglerna genomförs på ett smidigt sätt och att de nya åtgärderna kan minska mervärdesskattebedrägerinivån.

I enlighet med strukturen i initiativet mervärdesskatt i den digitala tidsåldern bör följande delar av paketet noteras:

Paketet har tre huvudmål:

- (1) Modernisera **kraven på mervärdesskatterapportering**⁵ genom att införa krav på digital rapportering, vilket kommer att standardisera de uppgifter som beskattningsbara personer måste lämna om varje transaktion till skattemyndigheterna

¹ Ange referens när den blir tillgänglig.

² Ange referens när den blir tillgänglig.

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ En sammanställning är ett enkelt formulär som lämnas varje månad/kvartal av näringsidkare, utöver deras mervärdesskattedeklaration för att deklarerat de varor som levererats och tjänster som tillhandahållits näringsidkare i andra medlemsstater med uppgift om kundernas registreringsnummer för mervärdesskatt och det sammanlagda värdet av leveranser och tillhandahållanden per kund under en viss period.

⁵ Med krav på mervärdesskatterapportering avses mervärdesskatteregistrerade företags skyldighet att regelbundet deklarerat sina transaktioner till skatteförvaltningen för att möjliggöra övervakning av uppbörden av mervärdesskatt.

i elektroniskt format. Samtidigt kommer e-fakturerings för gränsöverskridande transaktioner att införas.

- (2) Hantera **plattformsekonomin**⁶ utmaningar genom att uppdatera de mervärdesskatte regler som är tillämpliga på plattformsekonomin för att hantera frågan om lika behandling, förtydliga de regler om platsen för tillhandahållande som är tillämpliga på dessa transaktioner och stärka plattformarnas roll i uppbörden av mervärdesskatt när de underlättar tillhandahållandet av tjänster för korttidsuthyrning av bostäder eller persontransporter.
- (3) Undvika behovet av flera **mervärdesskatte registreringar** inom EU och förbättra funktionen hos det verktyg som används för att deklarerar och betala mervärdesskatt på distansförsäljning av varor⁷ genom att införa en gemensam mervärdesskatte registrering. Det vill säga att förbättra och utvidga de befintliga systemen med en gemensam kontaktpunkt (OSS) eller en gemensam kontaktpunkt för import (IOSS) och omvänd betalningsskyldighet för att minimera de tillfällen när en beskattningsbar person är skyldig att registrera sig i en annan medlemsstat.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är en del av lagstiftningspaketet om initiativet mervärdesskatt i den digitala tidsåldern. Att paketet som helhet är enhetligt beskrivs utförligt i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG⁸.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är en del av lagstiftningspaketet om initiativet mervärdesskatt i den digitala tidsåldern. Att paketet som helhet är enhetligt beskrivs utförligt i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Genom denna förordning ändras rådets förordning (EU) nr 904/2010 på grundval av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I denna artikel föreskrivs att rådet enhälligt, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, ska anta bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler på området för indirekt beskattning.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Det är i första hand medlemsstaterna som ansvarar för förvaltning, uppbörd och kontroll av mervärdesskatt. Mervärdesskattebedrägeri är dock ofta kopplat till gränsöverskridande transaktioner på den inre marknaden eller inbegriper näringsidkare som är etablerade i andra medlemsstater än den där mervärdesskatten ska betalas. Mervärdesskattebedrägeri inverkar negativt på hur den inre marknaden fungerar och orsakar allvarliga förluster för EU-budgeten.

⁶ I detta sammanhang avser begreppet plattformsekonomi tillhandahållande av tjänster via en plattform.

⁷ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

⁸ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

EU:s samarbetsinstrument som möjliggör utbyte av upplysningar mellan skatteförvaltningar är oundgängliga för en korrekt kontroll av gränsöverskridande transaktioner och för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri.

Detta initiativ är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom de mål som eftersträvas genom detta initiativ inte kan uppnås av medlemsstaterna själva. Det är därför nödvändigt att kommissionen, som ansvarar för att säkerställa att den inre marknaden fungerar smidigt och för att främja Europeiska unionens allmänna intressen, föreslår åtgärder för att förbättra situationen.

Detta kan inte genomföras enbart på medlemsstatsnivå eller genom att använda icke-rättsliga instrument. Att agera på EU-nivå när det gäller instrument för administrativt samarbete kommer att ge ett mervärde utöver vad som kan uppnås på nationell nivå och kräver ändringar av rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget bygger till stor del på det nuvarande regelverket för administrativt samarbete inom området för mervärdesskatt och lägger bara till nya inslag där regelverket behöver stärkas. Alla föreslagna åtgärder har utformats för att uppfylla de nya kraven på digital rapportering och medlemsstaternas behov. Även om de förväntas ha positiva effekter när det gäller att bekämpa mervärdesskattebedrägeri medför de nya bestämmelserna inte några betydande merkostnader för näringsidkare och förvaltningar, med undantag för viss it-utveckling för skatteförvaltningarna. Även i dessa fall skulle kostnaderna för denna it-utveckling bli begränsade.

De nya bestämmelserna innebär att det kommer att inrättas ett centralt elektroniskt system för mervärdesskatteinformation (centralt elektroniskt system för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES)). Det kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att överföra information om mervärdesskatt som de lagrar på nationell nivå, vilket bidrar till att effektivt bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Det centrala elektroniska systemet för utbyte av information om mervärdesskatt kommer att kunna aggregera uppgifter per beskattningsbar person om gränsöverskridande transaktioner mellan företag (B2B) som överförs av medlemsstaterna. Det kommer också att göra det möjligt att dubbelkontrollera de rapporterade gemenskapsinterna leveranserna mot uppgifter om gemenskapsinterna förvärv som har överförts. Det kommer också att göra det möjligt att behandla den information som lämnas av medlemsstaterna med annan information om mervärdesskatt som utbyts enligt förordning (EU) nr 904/2010, såsom tull- eller betalningsuppgifter, och att bara lagra denna information under den tid som behövs för att skatteförvaltningarna ska kunna utföra mervärdesskattekontroller.

Uppgifterna kommer att lagras i det centrala systemet för utbyte av information om mervärdesskatt under en period på fem år, så att medlemsstaterna får rimlig tid på sig att genomföra mervärdesskatterevisioner. Efter denna period kommer uppgifterna att raderas slutgiltigt.

Det centrala systemet för utbyte av information om mervärdesskatt kommer endast att vara tillgängligt för bemyndigade tjänstemän som utsetts av sina medlemsstater och för att kontrollera att mervärdesskattelagstiftningen tillämpas korrekt och för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. I fråga om lagring skulle det centrala systemet för utbyte av information om mervärdesskatt garantera en lämplig säkerhetsnivå i linje med EU-institutionernas regler om behandling av personuppgifter.

Utbytet av upplysningar mellan nationella skatteförvaltningar och det centrala systemet för utbyte av information om mervärdesskatt kommer att ske genom ett säkert gemensamt kommunikationsnät. Detta stöder för närvarande utbytet av upplysningar mellan skatte- och tullmyndigheter och tillhandahåller alla nödvändiga säkerhetsdetaljer (inklusive kryptering av uppgifter).

I detta förslag kommer man därför att fortsätta att tillämpa de skyddsåtgärder som fastställs i förordning (EU) nr 904/2010 och det europeiska regelverket för dataskydd. Det övergripande syftet med att utbyta och analysera de uppgifter som är relevanta för mervärdesskatt är fortfarande att garantera en korrekt tillämpning av mervärdesskattelagstiftningen och för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Att bekämpa mervärdesskattebedrägeri är ett viktigt mål av allmänt intresse för unionen och medlemsstaterna, vilket anges i artikel 23.1 e i den allmänna dataskyddsförordningen och i artikel 20.1 b i förordning (EU) 2018/1725. För att stödja detta viktiga mål och effektiviteten hos skatteförvaltningarna för att uppnå detta mål kommer de begränsningar som anges i artikel 55.5 i förordning (EU) nr 904/2010 att tillämpas på det centrala systemet för utbyte av information om mervärdesskatt.

De nya bestämmelserna går inte utöver vad som är absolut nödvändigt för att göra instrumenten för administrativt samarbete mer effektiva när det gäller att kontrollera gränsöverskridande transaktioner och stärka kampen mot mervärdesskattebedrägeri mot bakgrund av de föreslagna digitala rapporteringskraven och andra ändringar som införts i lagstiftningspaketet om initiativet mervärdesskatt i den digitala tidsåldern.

- **Val av instrument**

Det krävs en rådsförordning för att ändra den gällande förordningen (EU) nr 904/2010.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

En utvärdering av användningen av det befintliga EU-regelverket för administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri som föreskrivs i förordning (EU) nr 904/2010 genomfördes under 2017⁹. Medlemsstaterna ställer sig generellt positiva till det rättsliga och praktiska regelverk som infördes genom förordning (EU) nr 904/2010.

Regelverket för administrativt samarbete behöver ändras till följd av ändringarna av rapporteringskraven för gränsöverskridande transaktioner i mervärdesskattedirektivet. Införandet av nya digitala rapporteringskrav ökar avsevärt mängden uppgifter som kommer att behöva utbytas mellan medlemsstaterna och utbytesfrekvensen. Därför införs en ny del i förordningen under kapitel V: *Lagring och utbyte av specifika upplysningar* som möjliggör dessa utbyten genom ett nytt elektroniskt system för utbyte av information om mervärdesskatt som kallas det *centrala VIES*.

- **Samråd med berörda parter**

Utförlig information om samråd med berörda parter ges i motiveringen till förslaget om ändring av mervärdesskattedirektivet.

Två Fiscalis-workshoppar anordnades för att samla in synpunkter från medlemsstaterna om anpassningen av regelverket för administrativt samarbete på mervärdesskatteområdet till stöd

⁹ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2017) 428 final.

för de nya digitala rapporteringskraven. Vid den första workshopen, som ägde rum i november 2021, samlades synpunkter från sakkunniga på mervärdesskattebedrägeri och Eurofiscs sambandstjänstemän. Den andra workshopen i april 2022 var inriktad på cheferna för medlemsstaternas behöriga sambandskontor. I båda fallen underströk medlemsstaternas företrädare vikten av de nya digitala rapporteringskraven när de åtföljs av ett lämpligt system för utbyte av mervärdesskatteinformation. Det konstaterades att det fanns ett tydligt behov av automatisk dubbelkontroll av uppgifter i samband med krav på digital rapportering, t.ex. rapporterade leveranser som avser förvärv. Det rådde också bred enighet om att ett centralt system för att möjliggöra gemensam behandling och analys av uppgifter skulle vara det bästa sättet att garantera ett enhetligt genomförande av dubbelkontroller och tolkning av resultaten.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Detta förslag är en del av lagstiftningspaketet om initiativet mervärdesskatt i den digitala tidsåldern. Insamlingen och användningen av sakkunnigutlåtanden för paketet som helhet beskrivs utförligt i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag är en del av lagstiftningspaketet om initiativet mervärdesskatt i den digitala tidsåldern. Konsekvensbedömningen görs för paketet som helhet i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag är en del av lagstiftningspaketet om initiativet mervärdesskatt i den digitala tidsåldern. Omfattande uppgifter om lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling lämnas i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag förväntas leda till utbyten och gemensam behandling av information om mervärdesskatt, som kan innehålla personuppgifter. De uppgifter som samlas in enligt de nya digitala rapporteringskraven och därefter utbyts via det centrala VIES skulle dock begränsas till gemenskapsinterna transaktioner mellan företag och kommer inte att omfatta transaktioner mellan företag och konsumenter. Principen om uppgiftsminimering har också tillämpats. De uppgifter som samlas in och därefter utbyts avser därför bara en del av uppgifterna i en faktura. Denna minimiuppsättning upplysningar som krävs för att övervaka att mervärdesskatten tillämpas korrekt och för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri specificeras genom ändringen av artikel 264 i det åtföljande förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG. Skyddet av personuppgifter och efterlevnaden av förordningarna (EU) 2016/679¹⁰ och (EU) 2018/1725 förblir dock en prioritering, även om de uppgifter som ska behandlas är begränsade. Därför föreslås följande bestämmelser:

- Uppgifterna i det centrala VIES lagras bara i fem år, vilket är den minimitid som krävs för analys och utredning av nationella skatteförvaltningar som har befogenhet att verkställa mervärdesskatteskyldigheter (lagring av uppgifter).
- Uppgifterna i det centrala VIES kommer att skyddas i enlighet med artikel 55.1 i förordning (EU) nr 904/2010.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG.

- De data som finns i det centrala VIES kommer att användas för tydligt identifierade och begränsade ändamål, särskilt för att korrekt fastställa mervärdesskatt, övervaka att mervärdesskatten tillämpas korrekt och bekämpa mervärdesskattebedrägeri i enlighet med artikel 1 i förordning (EU) nr 904/2010. Dessa data kommer i synnerhet att användas för att göra riskbedömningar för att identifiera potentiella bedragare i ett tidigt skede och för att sätta stopp för bedrägerinätverk vars syfte är att missbruka mervärdesskattesystemet genom mervärdesskattebedrägeri.
- Användare som kan få tillgång till uppgifterna i det centrala VIES kommer att begränsas till behörig personal från medlemsstaterna, i enlighet med principen om behovsenlig behörighet.
- Det centrala VIES kommer att hysas, underhållas och tekniskt förvaltas av kommissionen, som har den operativa kapacitet och erfarenhet som krävs för att säkerställa att tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder införs för att skydda personuppgifter. En genomförandeakt kommer att fastställa de uppgifter som ska utföras av kommissionen i samband med den tekniska förvaltningen av det centrala VIES.
- En genomförandeakt kommer att fastställa medlemsstaternas och kommissionens roller och ansvar när de agerar som personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbiträde enligt förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.

Dessutom omfattas dessa åtgärder av artikel 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Budgetkonsekvenserna beskrivs utförligt i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG.

Förslaget kommer att leda till begränsade kostnader för de nationella förvaltningarna och EU-budgeten för att införa det förbättrade systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES).

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ständiga kommittén för administrativt samarbete (SCAC), som inrättats genom artikel 58.1 i rådets förordning (EU) nr 904/2010, kommer att behandla alla eventuella frågor om administrativt samarbete mellan medlemsstaterna till följd av de nya reglerna om beskattning av handel inom EU. I synnerhet kommer en genomförandeplan att upprättas tillsammans med medlemsstaterna i ständiga kommittén för administrativt samarbete för de nödvändiga it-ändringarna¹¹, så snart ändringen har antagits av rådet.

Enligt artikel 59 i förordning (EU) nr 904/2010 ska tillämpningen av förordningen ses över vart femte år. Vidare måste medlemsstaterna enligt artikel 49, för att utvärdera hur väl det administrativa samarbetet fungerar för att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt, till

¹¹ Strategiska val vad gäller it-utveckling och upphandling måste godkännas på förhand av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

kommissionen lämna alla tillgängliga uppgifter om tillämpningen av förordningen och, bland annat årlig statistik om användningen av samarbetsinstrumenten.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

1. OM INFÖRANDE AV ETT CENTRALT SYSTEM FÖR UTBYTE AV INFORMATION OM MERVÄRDESSKATT

En första uppsättning ändringar i förslaget handlar om utvecklingen av ett nytt centralt system för utbyte av information om mervärdesskatt mellan medlemsstaternas skatteförvaltningar på EU-nivå som är anpassat till särdragen i kraven på digital rapportering. I kapitel V i förordning (EU) nr 904/2010 ska avsnitt 3 läggas till för att införa det centrala VIES med artiklarna 24g–24m enligt följande:

- Genom artikel 24g inrättas det centrala VIES-systemet genom att det fastställs att kommissionen ska utveckla, underhålla, hysa och tekniskt hantera det centrala systemet, medan varje medlemsstat ska utveckla, underhålla, hysa och tekniskt hantera ett nationellt elektroniskt system för automatisk överföring av olika kategorier av uppgifter till det centrala VIES. Den viktigaste delen av den information som utbyts via det centrala VIES kommer att vara de uppgifter som samlas in genom krav på digital rapportering. De övriga uppgifterna avser identifiering av de beskattningsbara personerna. Slutligen nämns uttryckligen att medlemsstaterna får lagra de uppgifter de måste överföra automatiskt till det centrala VIES i det nationella elektroniska system som de använder för att överföra uppgifterna för vidareutnyttjande i nationella kontroller.
- Artikel 24h handlar om uppgifternas kvalitet och tillgänglighet. Utbyte av information kommer endast att vara av värde om uppgifterna är av tillräckligt god kvalitet. I detta syfte ska medlemsstaterna göra alla nödvändiga uppdateringar och vidta åtgärder för att säkerställa att de data som finns i det centrala VIES hålls aktuella och är fullständiga och korrekta. För att uppgifterna ska vara aktuella bör nya eller uppdaterade uppgifter utan dröjsmål föras in i systemet. Denna omedelbara uppdatering av informationen är särskilt viktig för registreringsuppgifter, som är nära kopplade till validering av registreringsnummer för mervärdesskatt. När det gäller *rapporterna om transaktioner inom gemenskapen*, som samlats in genom krav på digital rapportering, kan en försening på en dag efter skatteförvaltningens uppbörd godtas för att föra in rapporterna i det centrala VIES. Dubbelkontrollen av uppgifter som rapporteras av en leverantör eller tillhandahållare och dennes kund kan bara ske efter det att informationen har rapporterats av båda parter och efter det att varje myndighet har vidarebefordrat informationen till det centrala VIES. Detta innebär att den godtagbara förseningen för varje steg bör ligga kvar på en nivå med ett fåtal dagar för att det ska vara möjligt att göra en analys tillräckligt ofta. Informationen ska finnas tillgänglig i det centrala VIES i fem år från och med utgången av det år då informationen överfördes till det centrala VIES.
- Artikel 24i handlar om att visa att information om mervärdesskatteregistrering är ogiltig i det centrala VIES, när vissa villkor är uppfyllda. Bestämmelsen träder i kraft när personer som är registrerade för mervärdesskatt har upphört med sin ekonomiska verksamhet, har deklarerat felaktiga uppgifter för att erhålla ett registreringsnummer för mervärdesskatt eller inte har meddelat ändringar av sina uppgifter som, om

skatteförvaltningen hade känt till dem, antingen skulle ha avslagit eller dragit tillbaka registreringsnumret för mervärdesskatt. Denna bestämmelse är av stor betydelse med tanke på målet att effektivt bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Det bör understrykas att denna bestämmelse endast handlar om att visa att registreringsnumret för mervärdesskatt är ogiltigt i ett fåtal fall. I bestämmelsen anges inte när medlemsstaterna ska återkalla registreringsnumret för mervärdesskatt.

- I artikel 24j beskrivs de uppgifter som det centrala VIES ska ha när det gäller den informationen som överförs till den. I artikeln föreskrivs att det centrala VIES ska kunna lagra, samt dubbelkontrollera, sammanställa och behandla den mottagna informationen. Dessutom ska det centrala VIES kunna göra informationen (mottagen, dubbelkontrollerad, sammanställd och behandlad) tillgänglig för behöriga användare och system. Det centrala VIES bör också kunna behandla information tillsammans med all information som överförs eller samlas in i enlighet med rådets förordning (EU) nr 904/2010 för kontrolländamål och för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Ett framträdande exempel är rensning och berikning av data genom att behandla dem tillsammans med data från andra system, såsom övervakningssystemet som innehåller information om mervärdesskattebefriad import med hjälp av tullförfarandena 42/63. Dessa uppgifter är nödvändiga för att skapa synergier mellan olika informationssystem som innehåller relevant information om mervärdesskatt och maximera effekten av investeringar i sådana system.
- I artikel 24k beskrivs vilka tjänstemän och system som har automatisk åtkomst till det centrala VIES. Dessa omfattar de av medlemsstaternas tjänstemän som kontrollerar kraven för mervärdesskattebefriad import av varor, sambandstjänstemän för Eurofisc samt alla andra tjänstemän som uttryckligen bemyndigats av den behöriga myndigheten i sin medlemsstat. Slutligen planeras tillgång till den insamlade och behandlade informationen för de nationella elektroniska system som överför informationen till det centrala VIES. Denna bestämmelse möjliggör en säker kanal för maskinkommunikation som underlättar automatisering och minskar behovet av mänsklig intervention.
- I artikel 24l behandlas kostnaderna för utveckling och underhåll av det centrala VIES och det fastställs att kostnaderna för att inrätta, driva och underhålla det centrala VIES ska bäras av unionens allmänna budget. Dessa kostnader ska bland annat innefatta kostnaderna för den säkra förbindelsen mellan det centrala VIES och de nationella elektroniska system som avses i artikel 24g.2 och för de tjänster som krävs för att utföra de funktioner som anges i artikel 24j. Å andra sidan ska varje medlemsstat bära kostnaderna för och ansvara för all nödvändig utveckling av sina nationella elektroniska system för att möjliggöra informationsutbyte med hjälp av CCN-nätet eller något annat liknande nät.
- Slutligen avser artikel 24m det centrala VIES-systemets säkerhet och överensstämmelse. I första stycket fastställs att medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att artikel 55 i denna förordning efterlevs. I artikel 55 föreskrivs skyldigheter i fråga om sekretess, integritet och säkerhet för de uppgifter som lagras, behandlas eller utbyts enligt förordningen. Genom andra stycket ges kommissionen befogenhet att genom genomförandeakter anta de uppgifter som ska utföras av kommissionen för den tekniska förvaltningen av det centrala VIES och medlemsstaternas och kommissionens roller och ansvar när det gäller den personuppgiftsansvariges och personuppgiftsbiträdets funktioner enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725.

2. UTFASNING AV DET BEFINTLIGA SYSTEMET FÖR UTBYTE AV INFORMATION OM MERVÄRDESSKATT

En andra uppsättning ändringsförslag i förslaget handlar om utfasningen av det tidigare VIES. Det befintliga VIES-systemet, som omfattas av avsnitt 1 i kapitel V, måste behållas i två år efter inrättandet av det centrala VIES-systemet för att underlätta kontrollen av transaktioner som rapporterats med sammanställningar, innan kraven på digital rapportering införs. Det tidigare VIES kommer att möjliggöra automatiskt utbyte av informationen som tillhandahålls genom de tidigare rapporteringskraven för denna period. Efter utfasningen av det tidigare VIES skulle informationen fortfarande kunna utbytas mellan medlemsstaterna spontant eller på begäran, med hjälp av icke-automatiserade instrument för administrativt samarbete. Utfasningen av det befintliga VIES genomförs enligt följande:

- Artiklarna 17, 20, 21, 22 och 23 ändras så att hänvisningarna till det tidigare VIES tas bort.
- Artikel 31 ändras. Denna artikel handlar om tillhandahållande av uppgifter till beskattningsbara personer om giltigheten av registreringsnummer för mervärdesskatt, samt därtill hörande namn och adress för andra personer som deltar i gemenskapsinterna transaktioner. Efter ändringen kommer artikeln att hänvisa till de uppgifter som finns i det centrala VIES.

3. ANDRA FÖRÄNDRINGAR

I en tredje uppsättning ändringar i förslaget föreskrivs nödvändiga anpassningar när det gäller utbytet av upplysningar i samband med den nya särskilda ordningen för överföring av egna varor som infördes genom direktiv 2006/112/EG.

Enligt artikel 242a i direktiv 2006/112/EG är plattformsoperatörer skyldiga att föra register över leveranser eller tillhandahållanden från företag till kunder som görs på deras plattformar. För att underlätta tillämpningen av den modell för faktisk tillhandahållare som införs inom sektorerna för korttidsuthyrning av bostäder och persontransporter ska detta utvidgas till att även omfatta företag som är tillhandahållare av tjänster till andra företag. Det är nödvändigt att införa ett standardformat för överföring av denna information.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller de arrangemang för administrativt samarbete på mervärdesskatteområdet som krävs för den digitala tidsåldern

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EU) nr 904/2010³ fastställs villkoren för samarbete mellan de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagarna om mervärdesskatt samt villkoren för samarbete mellan dessa myndigheter och kommissionen, för att säkerställa att dessa lagar följs. Dessa villkor omfattar bland annat regler om lagring och utbyte på elektronisk väg av upplysningar som kan bidra till en korrekt beräkning av mervärdesskatten, övervakningen av att mervärdesskatten tillämpas korrekt, särskilt på gemenskapsinterna transaktioner, och bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri.
- (2) Genom rådets direktiv (EU) XX/XXX⁴ [Publikationsbyrån: infoga nummer och år för rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatte regler för den digitala tidsåldern som antogs samma dag som denna förordning] infördes krav på digital rapportering i rådets direktiv 2006/112/EG⁵. Dessa krav innebär att beskattningsbara personer som är registrerade för mervärdesskatt ska lämna uppgifter till medlemsstaterna om varje gemenskapsintern leverans av varor, om varje gemenskapsinternt förvärv av varor och om varje tillhandahållande av en tjänst som är beskattningsbar i en annan medlemsstat än den där leverantören eller tillhandahållaren är etablerad. Medlemsstaterna måste utbyta och behandla dessa uppgifter om

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁴ Rådets direktiv (EU) XXX/XXXX av den... (EUT L, dd/mm/åå, s. X). [Publikationsbyrån: för in fullständig hänvisning]

⁵ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

gemenskapsinterna transaktioner för att övervaka att mervärdesskatten tillämpas korrekt och för att upptäcka bedrägeri.

- (3) Det befintliga samarbetet mellan medlemsstaternas skatteförvaltningar bygger på utbyte av aggregerade uppgifter mellan nationella elektroniska system. Införandet av krav på digital rapportering syftar till att öka skatteuppbörden genom att i god tid förse skatteförvaltningarna med uppgifter per transaktion. För att göra dessa uppgifter tillgängliga för andra skatteförvaltningar på ett effektivt sätt och för att underlätta ett gemensamt genomförande av analyser och dubbelkontroller samt en gemensam tolkning av dessa analyser och dubbelkontroller är det nödvändigt med ett centralt system där mervärdesskatteinformation utbyts.
- (4) För att göra det möjligt för medlemsstaterna att bekämpa mervärdesskattebedrägeri mer effektivt bör ett centralt elektroniskt system för utbyte av information om mervärdesskatt (det centrala VIES) inrättas för utbyte av mervärdesskatteinformation. Systemet bör från medlemsstaternas nationella elektroniska system få information om gemenskapsinterna transaktioner som rapporterats av respektive leverantör eller tillhandahållare och förvärvare i olika medlemsstater. Detta system bör också från medlemsstaterna erhålla information om mervärdesskatteregistrering av beskattningsbara personer som genomför gemenskapsinterna transaktioner. När data ändras bör metadata för spårning av ändringstiden också laddas upp i det centrala VIES.
- (5) Information om mervärdesskatteregistrering för beskattningsbara personer som genomför gemenskapsinterna transaktioner bör uppdateras automatiskt i det centrala VIES utan dröjsmål när registreringsuppgifterna ändras, utom i de fall när medlemsstaterna är överens om att en sådan uppdatering inte är relevant, väsentlig eller användbar. Sådana uppdateringar är nödvändiga, eftersom giltigheten för de beskattningsbara personernas registreringsnummer för mervärdesskatt är föremål för kontroll med avseende på villkoret för att undanta gemenskapsinterna leveranser eller tillhandahållanden i enlighet med artikel 138 i direktiv 2006/112/EG. För att ge skatteförvaltningarna en rimlig tillitsnivå om kvaliteten och tillförlitligheten hos sådana uppgifter bör information om gemenskapsinterna transaktioner automatiskt uppdateras i det centrala VIES senast en dag efter det att medlemsstaten mottagit uppgifterna från den beskattningsbara personen.
- (6) När det gäller information om mervärdesskatteregistrering i det centrala VIES bör medlemsstaterna dessutom anta åtgärder för att säkerställa att de uppgifter som lämnas av beskattningsbara personer för deras mervärdesskatteregistrering i enlighet med artikel 214 i direktiv 2006/112/EG har bedömts vara fullständiga och korrekta av respektive medlemsstat. Dessutom bör medlemsstaterna säkerställa att registreringsnumret för mervärdesskatt visas som ogiltigt i det centrala VIES om en beskattningsbar person underlåter att uppfylla skyldigheterna att lämna uppgifter eller om den ekonomiska verksamheten upphör.
- (7) Den information om gemenskapsinterna transaktioner som rapporteras av leverantörer eller tillhandahållare och förvärvare i olika medlemsstater bör föras in av varje medlemsstat i det centrala VIES omedelbart efter det att medlemsstaten har mottagit den. Det är nödvändigt att snabbt behandla de mottagna uppgifterna, av tekniska skäl som rör datavolymen, samt för att tidigt upptäcka misstänkta transaktioner och eventuella fall av mervärdesskattebedrägeri.
- (8) För att bistå medlemsstaterna i att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och upptäcka bedragare bör uppgifter om mervärdesskatteregistrering och uppgifter om

gemenskapsinterna transaktioner lagras i fem år. Denna period utgör det minimum som krävs för att medlemsstaterna effektivt ska kunna genomföra kontroller och utreda misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller upptäcka sådant mervärdesskattebedrägeri. Det är också proportionerligt med tanke på den stora mängden information om gemenskapsinterna transaktioner och informationens känslighet eftersom den rör kommersiella uppgifter och personuppgifter.

- (9) För att upptäcka mismatchningar i tid och därigenom förbättra förmågan att bekämpa mervärdesskattebedrägeri bör det centrala VIES automatiskt kunna dubbelkontrollera den information som samlats in från både leverantören eller tillhandahållaren och förvärvaren genom de krav på digital rapportering som införts genom direktiv (EU) XX/XXX [Publikationsbyrå: infoga nummer och år för rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatte regler för den digitala tidsåldern, som antogs samma dag som denna förordning⁶]. Resultaten av sådana dubbelkontroller bör göras tillgängliga för medlemsstaterna för lämplig uppföljning.
- (10) För att göra det möjligt för det centrala VIES att upprätthålla funktionerna hos det befintliga system för utbyte av information om mervärdesskatt som föreskrivs i artikel 17.1 a i förordning (EU) nr 904/2010 bör det också kunna sammanställa information för att ge en översikt över leveranser eller tillhandahållanden och förvärv som rapporterats av beskattningsbara personer i medlemsstaterna. För att säkerställa att det centrala VIES gör det möjligt för medlemsstaterna att fortsätta att få tillgång till varandras information såsom den för närvarande är strukturerad inom det befintliga systemet för utbyte av information om mervärdesskatt, bör det centrala VIES stödja dataaggregering.
- (11) För att hjälpa medlemsstaternas behöriga myndigheter att göra en korrekt beräkning av mervärdesskatt, övervaka den korrekta tillämpningen av mervärdesskatt, bekämpa mervärdesskattebedrägeri och utnyttja synergier mellan olika informationssystem som innehåller relevant information om mervärdesskatt bör det centrala VIES behandla information som mottagits från medlemsstaterna tillsammans med all information som lämnats eller samlats in i enlighet med förordning (EU) nr 904/2010.
- (12) Tillgång till informationen i det centrala VIES bör ges på grundval av behovsenlig behörighet. Informationen bör inte användas för andra ändamål än för att övervaka en korrekt tillämpning av mervärdesskatt och bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Alla användare bör vara bundna av de sekretessregler som fastställs i denna förordning.
- (13) För att bekämpa mervärdesskattebedrägeri bör medlemsstaternas sambandstjänstemän för Eurofisc, som avses i artikel 36 i förordning (EU) nr 904/2010, kunna få tillgång till och analysera mervärdesskatteinformation om gemenskapsinterna transaktioner. För att övervaka att mervärdesskattelagstiftningen tillämpas korrekt bör medlemsstaternas tjänstemän som kontrollerar om det undantag från mervärdesskatt för vissa importerade varor, som fastställs i artikel 143.1 d i direktiv 2006/112/EG, är tillämpligt också kunna få tillgång till information om mervärdesskatteregistrering som lagras i det centrala VIES. Av samma skäl bör medlemsstaternas behöriga myndigheter dessutom välja ut andra tjänstemän som behöver ha direkt tillgång till det centrala VIES och vid behov bevilja dem sådan tillgång. Slutligen bör vederbörligen ackrediterade personer hos kommissionen kunna få tillgång till informationen i det centrala VIES, men endast i den utsträckning som sådan tillgång är nödvändig för att utveckla och underhålla systemet.

⁶ Rådets direktiv (EU) XXX/XXXX av den... (EUT L, dd/mm/åå, s. X).

- (14) För att utreda misstänkt mervärdesskattebedrägeri och upptäcka sådant bedrägeri bör de informationssystem som stöder Eurofisc-nätverket för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri, inbegripet systemet för analys av transaktionsnätverk och det centrala elektroniska systemet för betalningsinformation (Cesop), ha direkt tillgång till det centrala VIES.
- (15) Datavolymen och dataöverföringsfrekvensen till det centrala VIES gör det nödvändigt att automatisera informationsflödena från det centrala VIES till de nationella systemen. En sådan automatisering bör också möjliggöra en effektiv och säker kanal för maskinkommunikation och bör säkerställa att det inte längre finns något behov av mänsklig intervention vid åtkomst till delade data. Nationella elektroniska system som överför uppgifter till det centrala VIES bör därför också ha tillgång till de uppgifter som lagras i det systemet, inbegripet de uppgifter som behandlats och aggregerats för mervärdesskattekontrolländamål och för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri.
- (16) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EU) nr 904/2010 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på de uppgifter som kommissionen ska utföra för den tekniska förvaltningen av det centrala VIES, de tekniska detaljerna för identifiering av tjänstemän och elektroniska system och deras åtkomst till det centrala VIES, de tekniska detaljerna och formatet för den information som överförs till det centrala VIES samt medlemsstaternas och kommissionens roller och ansvarsområden när de agerar som personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbiträden enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679⁷ och (EU) 2018/1725⁸. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁹.
- (17) Mervärdesskattebedrägeri är ett gemensamt problem för alla medlemsstater. Medlemsstaterna själva har inte den information som krävs för att säkerställa att mervärdesskattereglerna tillämpas korrekt och för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Eftersom målet med förordning (EU) nr 904/2010, är att bekämpa mervärdesskattebedrägeri, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av den inre marknadens gränsöverskridande natur, utan kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (18) Beskattningsbara personer som underlättar leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster genom användning av ett elektroniskt gränssnitt kan bli föremål för en begäran om att föra räkenskaper från den medlemsstat där dessa leveranser eller tillhandahållanden är beskattningsbara i enlighet med artikel 242a i direktiv 2006/112/EG. För att minska den administrativa bördan och efterlevnadskostnaderna

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

för dessa beskattningsbara personer och för att undvika dubbelarbete bör identifieringsmedlemsstaten samordna sådana begäranden i så stor utsträckning som möjligt. Det är därför nödvändigt att fastställa ett standardformulär för elektronisk överföring av denna information till medlemsstaterna.

- (19) En ny förenklingsordning med en gemensam kontaktpunkt ska införas i direktiv 2006/112/EG för beskattningsbara personer som överför vissa egna varor över gränserna. Det är därför nödvändigt att integrera den nya ordningen i det övergripande regelverket för de särskilda ordningar med en gemensam kontaktpunkt för mervärdesskatt som anges i avsnitt 3 i kapitel XI i förordning nr 904/2010. Den bör särskilt omfatta tillhandahållande av information mellan den medlemsstat från och till vilken varorna överförs.
- (20) Eftersom den nya ordningen med en gemensam kontaktpunkt har stor vidd och omspänner gränsöverskridande förflyttningar av varor som för närvarande omfattas av arrangemang för avropslager i enlighet med artikel 17a i direktiv 2006/112/EG, har dessa arrangemang utgått ur direktiv 2006/112/EG. Det är nödvändigt att denna ändring av direktiv 2006/112/EG återspeglas i artikel 21 i förordning (EU) nr 904/2010.
- (21) Berörda parter har identifierat missbruk av registreringsnummer för mervärdesskatt för den gemensamma kontaktpunkten för import (IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt) som en potentiell risk. För att bättre säkerställa korrekt användning och kontroll av IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt är det nödvändigt att utvidga artikel 47h i förordning (EU) nr 904/2010, som ger tullmyndigheterna tillgång till information om den näringsidkare som är registrerad för den gemensamma kontaktpunkten för import, för därigenom kommer dessa tullmyndigheters riskhanterings- och kontrollkapacitet att förbättras.
- (22) För att förbättra kontrollerna när det gäller ordningen med en gemensam kontaktpunkt för import är det nödvändigt att i artikel 17.1 e i förordning (EU) nr 904/2010 lägga till det totala värdet av de varor som importerats enligt ordningen med en gemensam kontaktpunkt för import per IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt per konsumtionsmedlemsstat .
- (23) De tekniska detaljerna, inbegripet gemensamma elektroniska meddelanden, för inlämning av räkenskaper av beskattningsbara personer som förmedlar leveranser av varor eller tillhandahåller tjänster genom användning av ett elektroniskt gränssnitt i enlighet med artikel 242a i direktiv 2006/112/EG bör antas i enlighet med det kommittéförfarande som föreskrivs i denna förordning.
- (24) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna förordning syftar särskilt till att säkerställa full respekt för rätten till skydd av personuppgifter som anges i artikel 8 i stadgan. I det avseendet begränsas i denna förordning strikt den mängd personuppgifter som kommer att göras tillgängliga för skattemyndigheterna. Behandling av information om gemenskapsinterna transaktioner bör, i enlighet med denna förordning, endast ske vid tillämpning av denna förordning.
- (25) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [...].
- (26) Eftersom genomförandet av det centrala VIES kommer att kräva ny teknisk utveckling är det nödvändigt att skjuta upp tillämpningen av bestämmelserna relaterade till det

centrala VIES för att göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att utveckla denna teknik.

- (27) Automatiserad tillgång till uppgifter om gemenskapsinterna transaktioner som har rapporterats via sammanställningar påverkar direkt effektiviteten i mervärdesskattekontrollerna. Det nuvarande system för utbyte av uppgifter om mervärdesskatt som föreskrivs i artikel 17.1 a i förordning (EU) nr 904/2010 bör därför bibehållas under en tidsperiod efter det att dessa sammanställningar har avskaffats. Efter denna period bör de relevanta bestämmelserna i det nuvarande systemet för utbyte av uppgifter om mervärdesskatt utgå men den information som rapporteras via sammanställningar bör fortfarande vara tillgänglig på begäran.

- (28) Förordning (EU) nr 904/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 904/2010 som ska tillämpas från och med den 1 januari 2025

Förordning (EU) nr 904/2010 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 1.4 ska ersättas med följande:

”4. I denna förordning fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på varor och tjänster som levereras respektive tillhandahålls eller varor som överförs i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i kapitel 6 i avdelning XII i rådets direktiv 2006/112/EG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande varor och tjänster som omfattas av de särskilda ordningarna, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.”

- (2) Artikel 2.2 ska ersättas med följande:

”2. Definitionerna i artiklarna 358, 358a, 369a, 369l och 369xa i direktiv 2006/112/EG för varje särskild ordning ska också gälla för denna förordning.”

- (3) I artikel 17.1 ska leden d och e ersättas med följande:

”d) Information som den inhämtar enligt artiklarna 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s, 369t, 369xc, 369xf och 369xg i direktiv 2006/112/EG.

e) Uppgifter om de registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369q i direktiv 2006/112/EG som den har utfärdat och, för varje registreringsnummer för mervärdesskatt som har utfärdats av en medlemsstat, det totala värdet av den import av varor som omfattas av undantag enligt artikel 143.1 ca under varje månad per konsumtionsmedlemsstat enligt definitionen i artikel 369l.4 i det direktivet.”

- (4) Artikel 47b ska ersättas med följande:

”Artikel 47b

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att beskattningsbara personer som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2 i direktiv 2006/112/EG på

elektronisk väg ska förse identifieringsmedlemsstaten med de uppgifter som anges i artikel 361 i det direktivet. Beskattningsbara personer som utnyttjar de särskilda ordningarna i avdelning XII kapitel 6 avsnitten 3 och 5 i direktiv 2006/112/EG ska på elektronisk väg förse identifieringsmedlemsstaten med uppgifter för identifiering när deras verksamhet inleds i enlighet med artiklarna 369c och 369xc i det direktivet. Alla ändringar av den information som lämnats i enlighet med artiklarna 361.2, 369c och 369xc i direktiv 2006/112/EG ska också lämnas på elektronisk väg.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg överföra den information som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna inom tio dagar från utgången av den månad under vilken informationen mottogs från den beskattningsbara person som utnyttjar en av de särskilda ordningarna i avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2, 3 och 5 i direktiv 2006/112/EG. På samma sätt ska identifieringsmedlemsstaten informera de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om de registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i dessa avsnitt 2, 3 och 5.

3. Om en beskattningsbar person som utnyttjar en av de särskilda ordningarna i avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2, 3 och 5 i direktiv 2006/112/EG utesluts från den särskilda ordningen i fråga ska identifieringsmedlemsstaten på elektronisk väg och utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om detta.”

- (5) Artikel 47d ska ersättas med följande:

”Artikel 47d

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den mervärdesskattedeklaration med de uppgifter som anges i artiklarna 365, 369g, 369t och 369xg i direktiv 2006/112/EG ska lämnas på elektronisk väg.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg överföra den information som avses i punkt 1 till den behöriga myndigheten i den berörda konsumtionsmedlemsstaten eller den medlemsstat varifrån varorna försänds eller transporteras senast 20 dagar efter utgången av den månad under vilken deklarationen skulle lämnas in.”

- (6) I artikel 47h ska följande stycke läggas till:

”Vid tillämpning av första stycket ska medlemsstaterna ge de behöriga myndigheterna tillgång till den information som avses i artikel 369p.1 och 369p.3 i direktiv 2006/112/EG.”

- (7) Artikel 47i ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För att erhålla de räkenskaper som innehas av en beskattningsbar person eller förmedlare i enlighet med artiklarna 369, 369k, 369x och 369xk i direktiv 2006/112/EG ska konsumtionsmedlemsstaten eller den medlemsstat varifrån varorna försänds eller transporteras först lämna en begäran till identifieringsmedlemsstaten på elektronisk väg.”

(b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg överföra de erhållna räkenskaper till den begärande konsumtionsmedlemsstaten eller den medlemsstat varifrån varorna försänds eller transporteras.

5. Om den begärande konsumtionsmedlemsstaten eller den medlemsstat varifrån varorna försänds eller transporteras inte mottar räkenskaper inom 30 dagar från den dag begäran gjordes, får medlemsstaten vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning för att erhålla dessa räkenskaper.”

(8) I artikel 47j ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Om konsumtionsmedlemsstaten eller den medlemsstat varifrån varorna försänds eller transporteras beslutar att det krävs en administrativ utredning, ska den, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4, först samråda med identifieringsmedlemsstaten om behovet av en sådan undersökning.”

(9) I artikel 47l ska led a ersättas med följande:

”a) De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, för tillhandahållande av den information som avses i artiklarna 47b.1, 47c.1 och 47d.1, och det standardformulär som avses i artiklarna 47i.3 och 47m.”

(10) Följande kapitel ska införas som kapitel XIa:

”KAPITEL XIa

BESTÄMMELSER OM REDOVISNINGSSKYLDIGHETER FÖR ELEKTRONISKA GRÄNSSNITT SOM MÖJLIGGÖR LEVERANSER AV VAROR ELLER TILLHANDAHÅLLANDE AV TJÄNSTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 242A I DIREKTIV 2006/112/EG

Artikel 47la

1. För att erhålla de räkenskaper som innehas av en beskattningsbar person i enlighet med artikel 242a i direktiv 2006/112/EG ska den medlemsstat där dessa leveranser eller tillhandahållanden är beskattningsbara först lämna in en begäran på elektronisk väg till den medlemsstat där en beskattningsbar person är registrerad för mervärdesskatt.

2. Om den medlemsstat där en beskattningsbar person är registrerad för mervärdesskatt mottar en sådan begäran som avses i punkt 1 ska den medlemsstaten utan dröjsmål översända begäran på elektronisk väg till den beskattningsbara personen.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att en beskattningsbar person på begäran lämnar in de begärda räkenskaper på elektronisk väg till den medlemsstat där den beskattningsbara personen är registrerad för mervärdesskatt. Medlemsstaterna ska godta att räkenskaper får lämnas med användning av ett standardformulär.

4. Den medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen är registrerad för mervärdesskatt ska utan dröjsmål överföra de räkenskaper som erhållits på elektronisk väg till den begärande medlemsstat i vilken dessa leveranser eller tillhandahållanden är beskattningsbara.

5. Om den begärande medlemsstaten i vilken dessa leveranser eller tillhandahållanden är beskattningsbara inte mottar räkenskaper inom 30 dagar från den dag begäran gjordes, får den medlemsstaten vidta åtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning för att erhålla dessa räkenskaper.

Artikel 47l b

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, fastställa följande:

- (a) De tekniska detaljerna för det standardformulär som avses i artikel 47la.3.
- (b) De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, för tillhandahållande av den information som avses i artiklarna 47l a.1, 47l a.2 och 47l a.4 samt de tekniska metoderna för överföring av denna information.”

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 904/2010 som ska tillämpas från och med den 1 januari 2026

Förordning (EU) 904/2021 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led c ska ersättas med följande:
 - ”c) registreringsnummer för mervärdesskatt för de personer som har utfört de varuleveranser och det tillhandahållande av tjänster som avses i led b,”
 - ii) Inledningsfrasen i led e ska ersättas med följande:
 - ”det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat, på följande villkor:”

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) nr 904/2010 som ska tillämpas från och med den 1 januari 2028

Förordning (EU) 904/2021 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 2.1 ska leden g och h ersättas med följande:
 - ”g) *gemenskapsintern leverans av varor*: varje leverans av varor för vilken uppgifter ska lämnas i enlighet med artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.
 - h) *gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster*: varje tillhandahållande av tjänster för vilket uppgifter ska lämnas i enlighet med artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.”
- (2) I artikel 17.1 ska led a ersättas med följande:
 - ”a) information som den inhämtar i enlighet med avdelning XI kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG, ändrat genom rådets direktiv (EU) 2022/890*.

* Rådets direktiv (EU) 2022/890 av den 3 juni 2022 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad avser förlängningen av tillämpningsperioden för det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tillhandahållande av tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 155, 8.6.2022, s. 1).”

- (3) I kapitel V ska följande avsnitt 3 införas efter artikel 24f:

”AVNITT 3

Centralt elektroniskt system för utbyte av information om mervärdesskatt”.

Artikel 24g

1. Kommissionen ska utveckla, underhålla, hysa och tekniskt hantera ett elektroniskt, centralt system för utbyte av information om mervärdesskatt (*det centrala VIES*) för de ändamål som avses i artikel 1.
2. Varje medlemsstat ska utveckla, underhålla, hysa och tekniskt hantera ett nationellt elektroniskt system för automatisk överföring av följande information till det centrala VIES:
 - (a) Information som den inhämtar i enlighet med avdelning XI kapitel 6 avsnitt 1 i direktiv 2006/112/EG.
 - (b) Uppgifter om identitet, verksamhet, rättslig form och adress avseende personer som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt, som inhämtas i enlighet med artikel 213 i direktiv 2006/112/EG, samt datum för när detta nummer tilldelades.
 - (c) Uppgifter om registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av medlemsstaten och som blivit ogiltiga, och de datum då dessa nummer blev ogiltiga.
 - (d) Datum och tidpunkt då de uppgifter som avses i leden a, b och c ändrades.

Den information som avses i led a ska överensstämma med den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU.*

Kommissionen ska genom en genomförandeakt specificera närmare uppgifter och format för den information som förtecknas i denna punkt. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

3. Varje medlemsstat får lagra den information som avses i punkt 2 i denna artikel och den information som avses i artikel 24j leden b, c och d i det nationella elektroniska system som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 24h

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som lagras i det centrala VIES är uppdaterad, fullständig och korrekt.

Kommissionen ska genom en genomförandeakt fastställa de kriterier som avgör vilka ändringar som inte är relevanta, väsentliga eller användbara nog för att översändas i det centrala VIES. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

2. Medlemsstaterna ska anta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de uppgifter som beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer lämnar för registrering av mervärdesskatt, i enlighet med artikel 214 i direktiv 2006/112/EG, enligt deras bedömning är fullständiga och korrekta innan de överförs till det centrala VIES.

Medlemsstaterna ska genomföra förfaranden för kontroll av dessa uppgifter utifrån resultatet av deras riskbedömning. Kontrollerna ska i princip genomföras före registreringen för mervärdesskatt eller, om endast preliminära kontroller görs före en sådan registrering, senast sex månader efter en sådan registrering.

3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen och övriga medlemsstater om de åtgärder som vidtagits på nationell nivå för att säkerställa uppgifternas kvalitet och tillförlitlighet i enlighet med punkt 2.

4. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål föra in den information som avses i artikel 24g.2 i det centrala VIES.

Närmare uppgifter om godtagbara tekniska förseningar ska fastställas i en genomförandeakt. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

5. Genom undantag från punkt 4 i den här artikeln ska den information som avses i artikel 24g.2 a föras in i det centrala VIES senast en dag efter det att den information som den beskattningsbara personen lämnat till de behöriga myndigheterna har samlats in.

6. Den information som avses i artikel 24g.2 ska finnas tillgänglig i det centrala VIES under fem år från och med utgången av det år då informationen överfördes till det centrala VIES.

Artikel 24i

1. Medlemsstaterna ska automatiskt uppdatera det centrala VIES för att säkerställa att det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 i direktiv 2006/112/EG visas som ogiltigt i det centrala VIES i följande situationer:

- (a) Om personer som är registrerade för mervärdesskatt har förklarat att deras ekonomiska verksamhet, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2006/112/EG, har upphört eller om den behöriga myndigheten anser att de har upphört med sådan verksamhet.
- (b) Om personer har lämnat falska uppgifter för att bli registrerade för mervärdesskatt och skatteförvaltningen skulle ha vägrat registrering för mervärdesskatt eller dragit tillbaka registreringsnumret för mervärdesskatt om den haft kännedom om detta.
- (c) Om personer har underlåtit att anmäla ändring av sina uppgifter, och skatteförvaltningen skulle ha vägrat registrering för mervärdesskatt eller dragit tillbaka registreringsnumret för mervärdesskatt om den haft kännedom om detta.

De situationer som anges i denna punkt föreskrivs utan att det påverkar tillämpningen av nationella regler som föreskriver ytterligare situationer.

2. Vid tillämpning av punkt 1 a ska den behöriga myndigheten anse att en ekonomisk verksamhet har upphört åtminstone vid följande omständigheter:

- (a) Trots att de är skyldiga att göra detta har den person som är registrerad för mervärdesskatt underlåtit att lämna in några mervärdesskattedeklarationer för ett år efter det att tidsfristen för inlämnande av den första uteblivna deklarationen har löpt ut.
- (b) Trots att de är skyldiga att göra detta har den person som är registrerad för mervärdesskatt underlåtit att lämna in uppgifter om gemenskapsintern leverans av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster under sex månader efter utgången av tidsfristen för att lämna in dessa uppgifter.

De situationer som anges i denna punkt föreskrivs utan att det påverkar tillämpningen av nationella regler som föreskriver ytterligare situationer.

Artikel 24j

Det centrala VIES ska ha följande funktioner när det gäller information som mottas i enlighet med artikel 24g.2 i denna förordning:

- (a) Lagra den information som avses i leden b, c och d i denna artikel och artikel 24g.2 i denna förordning.
- (b) Dubbelkontrollera de uppgifter om gemenskapsinterna leveranser och tillhandahållanden samt förvärv som samlats in i enlighet med avdelning XI kapitel 6 avsnitt 1 i direktiv 2006/112/EG.
- (c) Sammanställa information om personer till vilka ett registreringsnummer för mervärdesskatt har utfärdats och som har samlats in i enlighet med artikel 213 i direktiv 2006/112/EG och göra följande uppgifter tillgängliga för de tjänstemän eller elektroniska system som avses i artikel 24k:
 - i) Det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor och det sammanlagda värdet av allt gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster till personer som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt som utfärdats av en medlemsstat för alla mervärdesskatteregistrerade aktörer i varje annan medlemsstat.
 - ii) Registreringsnummer för mervärdesskatt för personer som har utfört de varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster som avses i led i.
 - iii) Det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led i från varje person som avses i led ii till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat.
 - iv) Det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led i från varje person som avses i led ii till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat.
- (d) Behandla information, tillsammans med alla uppgifter som lämnats eller samlats in i enlighet med denna förordning.
- (e) Göra den information som avses i artikel 24g.2 och i leden b, c och d i den här artikeln tillgänglig för de tjänstemän eller elektroniska system som avses i artikel 24k.

Artikel 24k

1. Varje medlemsstat ska bevilja automatisk åtkomst till det centrala VIES för följande:
 - (a) Tjänstemän som har bemyndigats av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten att direkt få tillgång till information i det centrala VIES.
 - (b) Eurofiscs sambandstjänstemän, som avses i artikel 36.1, som innehar en personlig användaridentifiering för det centrala VIES och om denna åtkomst har samband med en utredning av misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller är avsedd att upptäcka mervärdesskattebedrägeri.
 - (c) Tjänstemän från den medlemsstaten som kontrollerar kraven i artikel 143.2 i direktiv 2006/112/EG.
2. Varje medlemsstat ska bevilja automatisk åtkomst till det centrala VIES för följande:
 - (a) Medlemsstatens nationella elektroniska system för kontroll av kraven i artikel 143.2 i direktiv 2006/112/EG.
 - (b) Nationella elektroniska system som avses i artikel 24g.2, för de ändamål som avses i artikel 1.1 andra stycket i denna förordning.
 - (c) Det centrala elektroniska system för betalningsinformation som avses i artikel 24a (Cesop).
 - (d) De elektroniska systemen för snabbt utbyte, behandling och analys av riktad information om gränsöverskridande bedrägeri som utförs av Eurofisc.
3. Kommissionen ska i en genomförandeakt specificera följande:
 - (a) De praktiska arrangemangen för identifiering av de tjänstemän och elektroniska system som avses i punkterna 1 och 2.
 - (b) De tekniska detaljerna för tjänstemännens och de elektroniska systems tillgång som avses i punkterna 1 och 2 till den information som avses i artikel 24j a–d.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

Artikel 24l

1. Kostnaderna för att inrätta, driva och underhålla det centrala VIES ska belasta unionens allmänna budget. Dessa kostnader ska innefatta kostnaderna för den säkra förbindelsen mellan det centrala VIES och de nationella elektroniska system som avses i artikel 24g.2 och de tjänster som krävs för att utföra de funktioner som anges i artikel 24j.
2. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för och ansvara för all nödvändig utveckling av sina nationella elektroniska system som anges i artikel 24g.2 för att möjliggöra informationsutbyte med hjälp av CCN-nätet eller något annat liknande säkert nät.

Artikel 24m

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera följande:

- (a) De uppgifter som kommissionen ska utföra för den tekniska hanteringen av det centrala VIES.
- (b) Medlemsstaternas roller och ansvar som personuppgiftsansvariga och kommissionen som personuppgiftsbiträde enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1).

± Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).”

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 904/2010 som ska tillämpas från och med den 1 januari 2030

Förordning (EU) 904/2010 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 17.1 ska leden a, b och c utgå.
- (2) Artikel 20 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Punkt 2 ska utgå.
 - (b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Med avvikelse från punkt 1 i denna artikel ska information som korrigeras eller läggs till i det elektroniska systemet i enlighet med artikel 19 föras in senast månaden efter den period under vilken den inhämtades.”
- (3) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska formerna vad gäller villkoren enligt punkt 2a d i denna artikel för att den informationslämnande medlemsstaten ska kunna identifiera den sambandstjänsteman för Eurofisc som har tillgång till informationen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”
 - c) Punkterna 1a och 2 ska utgå.
- (4) Artiklarna 22 och 23 ska utgå.
- (5) Artikel 31.1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska säkerställa att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster har möjlighet att för dessa typer av transaktioner få en bekräftelse på elektronisk väg av giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person samt dennes namn och adress. Denna information ska motsvara de uppgifter som avses i artikel 24g.2.”

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 ska tillämpas från och med den 1 januari 2025.

Artikel 2 ska tillämpas från och med den 1 januari 2026.

Artikel 3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2028.

Artikel 4 ska tillämpas från och med den 1 januari 2030.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*